

ת"פ 7678/01/20 - מדינת ישראל נגד לירז נתן

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 7678-01-20 מדינת ישראל נ' נתן

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן מדינת ישראל
המאשימה	באמצעות ב"כ עו"ד איריס פיקר-סגל פרקליטות מחוז מרכז נגד לירז נתן
הנאשמת	באמצעות ב"כ עו"ד יעקב פלומי

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הליך הוכחות, בביצוע 7 עבירות של תקיפת קטין, בהתאם לסעיף 368(ב) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ו- 3 עבירות של תקיפה, בהתאם לסעיף 379 לחוק העונשין.
2. בהכרעת הדין מתוארים המעשים אותן ביצעה הנאשמת ובגין הורשעה. מעשים אלו בוצעו על ידה בעת שהועסקה כסייעת בגן משפחתון בשם "בייבי לאו", ברחוב סנהדרין 44 בראש העין (להלן: "**הגן**"). המדובר בגן המיועד לתינוקות ופעוטות בין הגילאים 3 חודשים עד 3 שנים. הגן נוהל על ידי כרמל מעודה (**להלן: "כרמל ו/או הגננת ו/או מנהלת הגן"**).
3. כלל המעשים תועדו בסרטונים, באמצעות מצלמות אשר היו מצויות בגן.
4. באישום הראשון הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפת קטין, בכך שבתאריך 27.5.19 בין השעות 12:43-12:46, בחדר השינה שבגן, שכבה ל.ט על מזרן. הנאשמת התיישבה על המזרן, הניחה רגליה על גבה של ל.ט והצמידה באמצעות ידה את ראשה של ל.ט למזרן. בכל פעם בה ל.ט הניעה את ראשה מצד לצד, סובבה הנאשמת את ראשה של ל.ט לכיוון השני. משלא חדלה ל.ט לנוע, סטרה הנאשמת על ידה של ל.ט.

5. באישום השני הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפה, בכך שבתאריך 28.5.19 בשעה 12:23, ישבה א.ע. על כיסא בחדר שבגן. הנאשמת ניגשה אל א.ע. ושילבה ידה בכוח רב. בהמשך, הנאשמת אחזה בידה השמאלית של א.ע., גררה אותה בחוזקה לקצהו השני של החדר והטיחה את א.ע. על הרצפה בעוצמה.
6. באישום השלישי הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפת קטין, בכך שבתאריך 6.6.19 בשעה 12:47, הושיבה הנאשמת את ע.ד. בחוזקה על כיסא, הלבישה את גב חולצתו על משענת הכיסא על מנת למנוע את תזוזתו ושילבה ידיו בחוזקה. לאחר שע.ד. התפתל משך כשלוש דקות במטרה לקום מהכיסא, הצליח להשתחרר מהכיסא אליו היה כבול, בכוחות עצמו.
7. באישום הרביעי הורשעה הנאשמת בשני אירועים שונים כלפי שני קטינים בנפרד. באשר לאירוע הראשון, הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפה, בכך שבתאריך 12.6.19 בשעה 8:24, שיחקה הקטינה נ.ק. בחדר שבגן. הנאשמת נגשה אליה, אחזה בזרועה והובילה אותו לצדו השני של החדר. שם, שילבה את ידה של הקטינה והעמידה אותה כשפניה מופנות אל הקיר, מבלי שתוכל להיתמך בדבר. כל אותה עת ולפחות עד השעה 10:21, עמדה נ.ק. בחדר שבגן, צפתה בחבריה משחקים ואוכלים ארוחת בוקר שנמנעה ממנה. באשר לאירוע השני, הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפת קטין, בכך שבאותו יום, בשעה 10:04, ניגשה הנאשמת לע.ד. עת ישב על כיסא בחדר שבגן. הנאשמת הלבישה את גב חולצתו על משענת הכיסא על מנת למנוע את תזוזתו. לבסוף לאחר מספר דקות הצליח ע.ד. להשתחרר מהכיסא אליו היה כבול בכוחות עצמו.
8. באישום החמישי הורשעה הנאשמת בביצוע שתי עבירות של תקיפת קטין, בכך שבתאריך 16.6.19 בשעה 9:44, שיחק ע.ד. על רצפת הגן. הנאשמת עמדה לצדו ואחזה בידה מטלית ניקוי והכתה בידו באמצעות המטלית. בהמשך אותו יום, בשעה 12:40, אחזה הנאשמת בחוזקה בזרועו של ע.ד., הכניסה אותו לחדר השינה שבגן והטיחה אותו בחוזקה על המזרן. לאחר ששכב על המזרן, הכתה אותו בשתי מכות נמרצות על זרועו ומשכה את ראשו בחוזקה לאחור.
9. באישום השישי הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפת קטין, בכך שבתאריך 17.6.19 בין השעות 10:40-10:55, העמידה הנאשמת את י.מ. על ריבוע נייר תחת רגליו, מבלי שיוכל להישען או להיתמך בדבר, תוך שהנאשמת מנקה את החדר סביבו. בהמשך, תחבה הנאשמת פרוסת לחם לפיו של י.מ. והחליפה את ריבוע הנייר עליו עמד, בשני ריבועי בד אותם גזרה לצורך כך במהלך אותה שעה.
10. באישום השביעי הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפת קטין, בכך שבתאריך 18.6.19 בשעה 11:58, ישבה הקטינה ל.ט. על כיסא בגן. הנאשמת אחזה בכוח בפניה של ל.ט., החדירה אצבעותיה לתוך פיה והטיחה את ראשה ואת גופה של ל.ט. בחוזקה אל הקיר. לאחר מכן, הבחינה הנאשמת כי ל.ט. קמה מהכיסא ובתגובה

גררה אותה הנאשמת והטיחה אותה על הכיסא בעוצמה רבה, תוך שהיא מטלטלת אותה ואוחזת בפניה בכוח. בהמשך, גררה אותה על הרצפה והחליפה לה חיתול בכוח.

11. באישום השמיני הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפה, בכך שבתאריך 20.6.19 בשעה 9:59, אחזה הנאשמת בחוזקה בפניו של ע.ד, גערה בו, ומשכה אותו באמצעות זרועו לקצהו השני של החדר, לבסוף הושיבה הנאשמת את ע.ד על הרצפה בחוזקה.

12. כאמור לעיל, המעשים בהם הורשעה הנאשמת תועדו בסרטונים והנאשמת לא כפרה בעצם ביצוע המעשים. הליך ההוכחות התנהל בשאלה, האם מעשים אלו היוו עבירה פלילית ובאיזה סעיף עבירה יש להרשיע את הנאשמת.

תסקיר שירות המבחן

13. בעניינה של הנאשמת התקבל תסקיר שירות מבחן אשר מתאר נאשמת בת 34, נעדרת עבר פלילי, נשואה, ללא ילדים. מאז מעצרה מתגוררת לתקופות קצרות עם בן זוגה אצל קרובי משפחתם. סיימה 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה. בתום לימודיה התגייסה לצה"ל וסיימה שירות צבאי מלא. בהמשך עבדה במשך שנים בתחנת דלק עד אשר חלתה אמה אותה סעדה למשך 8 חודשים ועד לפטירתה. 4 חודשים לאחר מות אמה, השתלבה בעבודה כסייעת בגן בו ביצעה את העבירות, שם עבדה כשנתיים, עד למעצרה. מאז ביצוע העבירות, אינה עובדת.

14. באשר לרקע לביצוע העבירות, תיארה כי נדרשה על ידי הגנת לנהוג ביד קשה כלפי הפעוטות כאמצעי חינוכי, כשהובהר לה שהציפייה ממנה להשתמש בשיטות החינוך בהן נהגה הגנת. תיארה כי כל העבירות, מלבד העבירה באישום הראשון, בוצעו על פי הוראותיה של הגנת ופעלה כדי לרצות אותה.

15. בהתייחסותה למתואר בכתב האישום, נטלה אחריות מלאה על מעשיה, הביעה בושה, צער, חרטה, אמפטיה לנפגעי העבירה ולמשפחותיהם ומודעת לחומרת המעשים ולהשלכותיהם על הקטינים. תיארה כי פעלה בניתוק רגשי, ורק לאחר צפייה בסרטונים, הבינה כי ביצעה את העבירות. הביעה תחושות כעס כלפי עצמה, ותיארה את החשש מפני פגיעה בה ובבני משפחתה והחשש מפני ההליך הפלילי ותוצאותיו.

16. בעקבות ההליך המשפטי היא מטופלת תרופתית ובטיפול פסיכותרפי. כמו כן, בשל הידרדרות במצבה הנפשי פנתה לאבחון פסיכיאטרי פרטי, ממנו עולה כי הנאשמת אינה סובלת ממחלת נפש אלא מתגובה חרדתית קשה.

17. התרשמות שירות המבחן מנאשמת אשר משתפת פעולה, בעלת רמת סיכון נמוכה להתנהלות אלימה בעתיד

וכן מידת החומרה של התוצאות ממעשים, ככל ותשוב לבצע עבירות, צפויה להיות נמוכה. שירות המבחן מתאר התלבטות באשר להמלצתו בשל חומרת המעשים ולאור עמדת המאשימה, מנגד מדובר בנאשמת בעלת דפוסים נורמטיביים. במכלול השיקולים ובשל הבעת נכונות בהמשך קשר עם שירות המבחן, סבורים כי קיימת חשיבות לשקול בחיוב את הפן השיקומי - טיפולי כדי לאפשר לנאשמת להמשיך בטיפול בו החלה. על כן, המלצת שירות המבחן להעמידה בצו מבחן למשך שנה וחצי, הטלת מאסר בעבודות שירות ברף הגבוה, הטלת מאסר על תנאי ופיצוי. להערכתם, עונש מאסר בפועל יחמיר את מצבה הנפשי ויפגע בהליך השיקום.

תסקירי נפגעי עבירה

18. עוד הוגשו לבית המשפט תסקירי נפגעי עבירה באשר לארבעה קטינים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת.

19. **תסקיר נפגע עבירה אודות נ.ק., ילידת 2018**, מתאר כי לאחר חשיפת האירועים בגן, נ.ק החלה להכות את עצמה ולמשוך בשיערה, החלו התפרצויות זעם, בהם זרקה חפצים וכיסתה את הבובה שלה בשמיכה והטיחה אותה על השולחן. לאחר שילובה בגן חדש, החלה להכות את חבריה ואת הצוות, לנשוק או להרביץ לעצמה, לשפוך חול על ראשה ולצעוק בעוצמה. נהגה לפנות לילדי הגן בשאלה אם הם כועסים עליה, גילתה קושי להשתתף במפגשים חברתיים והסתתרה מתחת לכיסאות. ההורים תיארו את נ.ק כילדה עצובה וכעוסה וזאת בהשוואה למצבה טרם כניסתה לגן. בימים הראשונים לאחר חשיפת הפגיעות, הייתה מתעוררת בלילה בצרחות, והאב תיאר שמצא אותה עומדת במיטתה עם עיניים עצומות וידיה מאחורי גבה. בתקופת הגן לא עלתה במשקל בהתאם למשקל הרצוי לגילה, ומבדיקה במרפאה להפרעות אכילה עלה קושי שנובע ממצב רגשי. האם תיארה כי היא לא מתמודדת עם השלכות הפגיעה בנ.ק והמחשבות צפות ללא שליטה. האב מתאר תחושה של כעס כלפי הנאשמת, עצבני, מתפרץ וחסר סבלנות. ההורים מבקשים שלא תיערך אבחנה בין הנאשמת למנהלת הגן שכן האשמה היא באותה המידה. עבור הוריה של נ.ק הידיעה שבתם חוותה התעללות והם לא מנעו זאת מקשה עד כדי שאינם מסוגלים להתמודד ולעבד את הפגיעה.

20. **תסקיר נפגע עבירה אודות ע.ד., יליד 2017**, מתאר כי ע.ד אהב את הגן ורצה מדי בוקר ללכת לשם עד היום האחרון. עם הודעת אמו שלא ישוב עוד לגן, הפסיק לדבר על הנאשמת והחל שינוי דרמטי בהתנהגותו. מילד גמיש וצייתן הפך לילד שאומר "לא על הכול", איבד אמון במבוגרים, התקשה ליצור קשר עם הצוות בגן החדש, סירב לישון והתנגד שיחליפו לו חיתול. סובל מקשיים חברתיים, לא מצליח ליצור תקשורת עם בני גילו וחש כאב שאין לו חברים בגן. חווה התקפי זעם ונוקט באלימות שאינה מידתית לגילו עד כדי שמסוגל

לגרום לנזק משמעותי. נוהג להאביס את עצמו באוכל בפרק זמן קצר, חושש לקחת אוכל ללא אישור הוריו ומתנחם באכילה רגשית. חווה קשיים בשינה בכך שמסרב לישון ולהתכסות בשמיכה. האם בחרה להתמודד עם הידיעה שבנה חווה התעללות בדרך של חשיפה לקהל ולתקשורת, עזבה את מקום עבודתה והתמסרה לעיסוק המשפטי והתקשורתי. האב תיאר כי לאחר חשיפת האירוע נעדר מהעבודה במשך 3 חודשים, ירד במשקל כ-15 קילו, החל ליטול טיפול תרופתי, חווה קשיי שינה וקושי במתן אמון במסגרות החינוכיות החדשות. האב מבקש מבית המשפט לקחת בחשבון כי ההתעללות נמשכה על פני חודשים, מעבר למתואר בכתב האישום, שהובילה את בנו לטראומה אשר תשפיע על כל מהלך חייו.

21. **תסקיר נפגע עבירה אודות ל.ט, ילדת 2018**, מתאר כיבהיות ל.ט כבת שנה וחצי התגלו אירועי הפגיעה

שביצעה הנאשמת. האם ביטאה חוסר שביעות רצון מהתנהלות בגן עוד בטרם נחשפו האירועים. האם מתארת כי במהלך מפגש עם הפסיכולוגית ל.ט נטלה בובה והחלה להכותה. נוהגת להצליף בובותיה ומטיחה אותן. חווה התקפי זעם אשר מלווים ברעד ובמצבים שונים משליכה חפצים. קשייה הרגשיים מקשים על השתלבותה החברתית, היא פועלת באופן אגרסיבי כלפי ילדים ונוקטת באלימות כלפי צוות הגן. במישור השינה, נוהגת לצעוק ולבעוט מתוך שינה, ומתעוררת בבכי. מרבה להתנועע, מתקשה להתמודד עם לכלוך ומחביאה שאריות אוכל בכיסי מכנסיה. האם מתארת כי ל.ט מטופלת במסגרת המרכז להתפתחות הילד, אך ללא שיפור במצבה. ההורים מתייסרים ששלחו את בתם למקום בו נפגעה, והמשבר הרגשי מקשה על הקשר הזוגי. האם מבקשת למצות את הדין עם הנאשמת ולגזור עליה עונש מאסר בפועל בגין הפגיעות הקשות, אימוץ הדפוס והשיטה שהנהיגה הגננת ובשל העובדה שלא עצרה את מסכת האימים.

22. **תסקיר נפגע עבירה אודות י.ג, ילדת 2017**, מתאר כי.ננכנס לגן לאחר גיל שנה. שבועיים לפני חשיפת

הפגיעה שמע אביו את י.ג מקלל באופן שאינו הולם את גילו. פעם אחרת, אסף את י.ג מהגן כשהוא נסער, בוכה בכי תמרורים במשך שעות. האב סבור כי י.ג נחשף לאלימות מילולית משפילה, תוכן אשר לא נקלט במצלמות הגן. מפעוט ממושם וצייתן הפך למורד שמתקשה להיענות לגבולות ובעל דפוסים אלימים. י.ג נהג להכות את בני ביתו ואת חבריו בגן, זרק צעצועים, בעט, חנק ונקט באלימות אף כלפי הצוות בגן. רק לאחרונה אירועי האלימות התמתנו ומתנהג באגרסיביות רק במצבי תסכול. טרם נחשפה הפגיעה, במישור האכלה, הבחינו כי י.ג עסוק במהלך הארוחות באופן אינטנסיבי בקילוף העור סביב שפתיו, כאשר מוגש אוכל חם מאשים את הוריו בפגיעה בו, ממחר להעמיס מזון וניכרת עלייה במשקלו. חלה רגרסיה סביב מתן צרכים וגם תחום השינה רצוף בקשיים. האב מתאר שבעקבות החשיפה לאירוע חלה הסלמה במצבו הרגשי, מטופל כיום תרופתית ולוקח חלק בשיחות רגשיות. מצוי ללא מקור פרנסה וחובות שהצטברו.

ראיות לעונש

23. מטעם הנאשמת, הוגשה **חוות דעת פסיכיאטרית וחוות דעת משלימה**, מטעמו של **ד"ר מנדל פוקס**,

פסיכיאטר מומחה, מיום 11.2.20 ו- 12.1.21. מתואר כי הנאשמת בת 32, נשואה, ללא תחלואה נפשית בקרב משפחתה. בשנת 2017 החלה לעבוד כסייעת בגן, ללא הכשרה לתפקיד. הנאשמת שיתפה באשר לחשש מפני הגננת ועל רצונה לפעול כדי לענות על דרישותיה. פנתה לטיפול פסיכו-תרפויטי בעקבות ההליך המשפטי, והודגש שניהול ההליך בדלתיים פתוחות אף הגביר אצלה את החרדה והמצוקה. בחוות הדעת המשלימה מתואר כי לא חל שינוי במצבה בעקבות ההליך הטיפולי, אלא דווקא החלה החמרה במצבה הנפשי. מטעמים של צנעת הפרט לא יפורט כלל האמור בחוות הדעת, מלבד הנתונים שהוזכרו לעיל.

24. עוד הוגשה **חוות דעת שהוכנה על ידי הגב' טלי לשם**, מדריכה ומטפלת משפחתית מוסמכת, אודות טיפול

פסיכותרפיה פרטני אותו עברה הנאשמת. מתואר כי הנאשמת התייצבה בעקביות ושיתפה פעולה בהליך הטיפולי. הנאשמת מסרה כי לא זוכרת את האירועים מתוך הזיכרון אלא מתוך הצפייה בסרטונים - תופעה זו נקראת "דיסוציאציה". הצייתנות והמורא מפני הגננת לא אפשרו לנאשמת לנהוג בהתאם לערכיה, וציינה כי נמנעה מהתפטרות מהחשש לגורל הילדים ובשל היותה המפרנסת היחידה. לוקחת אחריות על מעשיה, מביעה חרטה ואמפטיה כלפי הקטינים והוריהם. מבינה כי עליה להמשיך בטיפול על מנת להתמודד עם הקשיים אותם היא חווה. בנוסף לכך, צוין שהנאשמת סיימה את שירותה הצבאי כחיילת מצטיינת תוך התנדבות ב"פתחון לב" וניהלה אורח חיים נורמטיבי עד שפגשה בגננת. מטעמים של צנעת הפרט לא יפורט כלל האמור בחוות הדעת, מלבד הנתונים שהוזכרו לעיל.

25. כמו כן הוגשה **חוות דעת- הערכה קרימינולוגית** אודות הנאשמת שהוכנה על ידי **הגב' מורן דוידאן**,

קרימינולוגית חברתית שיקומית ועובדת סוציאלית. מתואר כי הנאשמת שיתפה פעולה עם האבחון באופן שנתפס כאותנטי, תוך שהיא משתפת בנסיבות חייה ומשיבה על השאלות. בהתייחס לעבירות נראה כי היא לוקחת אחריות על מעשיה, מביעה חרטה ומצרה על מעשיה. יחד עם זאת, מזערה על ידי עיוותי חשיבה באומרה: "הדברים שהיא (מנהלת הגן כרמל) הייתה מבקשת ממני לעשות, זה היה מבחינת הוראה. מעצבת אותי איך שהיא רוצה. הייתי עושה וידעתי שאני משתמש בכוח. הרגשתי בובה על חוטים...". עוד מתואר כי ניכר שההליך המשפטי ופרסום שמה ותמונתה מהווים גורם הרתעה משמעותי. אינה עבריינית ואינה בעלת היסטוריה אנטי-סוציאלית, זוהי עמידתה הראשונה לדין. הנאשמת לא סובלת ממחלת נפש אלא מתגובה דיכאונית קשה. דפוסי התנהגותה מאופיינים בצייתנות וכניעות. המשך הטיפול עשוי לסייע בעיבוד מעשי אלימות אליהן נחשפה בעבר ולסייע במניעת הישנות עשייה פלילית. הגב' מורן דוידאן ציינה כי היא לא נוהגת להתערב בשיקולי הענישה, ולא מקלה ראש אך בשל לקיחת האחריות, הבעת חרטה, הירתמות

להליך הטיפול והמוטיבציה להעמיק בו, ממליצה להתיר המשך שילובה בטיפול עד השלמתו ולתת משקל מכריע לשיקולי השיקום במסגרת שיקולי הענישה. מטעמים של צנעת הפרט לא יפורט כלל האמור בחוות הדעת, מלבד הנתונים שהוזכרו לעיל.

26. הוגש אף מכתב מטעמה של הגב' טובה ערד, פסיכולוגית קלינית, אשר טיפלה בנאשמת ובעלה בטיפול פרטני. באוגוסט 2019 פנו לטיפול זוגי בעקבות המשבר שפקד אותם בשל מעצרה של הנאשמת. השיחות התרכזו בשלושה נושאים עיקריים: א. הנסיבות שהובילו את הנאשמת לאירוע ב. שיקום מערכת היחסים של הזוג ג. הכאב והחרדה בשל האירוע. מתואר כי הנאשמת בעלת קווי אישיות המאופיינים בתלותיות והשענות על דמויות סמכותיות. הגב' טובה ערד סבורה כי יש בכוחן של נטיות אלו לרמוז על האופן בו הנאשמת נגררה לאירועים. בעקבות התקפות חוזרות ונשנות, הנאשמת ובעלה נאלצו לחיות במחתרת ולעזוב את ביתם. הנאשמת מצויה בקריסה של מערך חייה ותוכנותיה לעתיד.

27. עוד הוגשו מסמכים רפואיים אודות מצבה הרפואי של הנאשמת וכן תעודת הצטיינות משירותה הצבאי, תעודת הוקרה מהמרכז הרפואי שניידר, תעודת פטירה של אמה של הנאשמת.

28. ב"כ הנאשמת הגיש לבית המשפט תעודה רפואית וכן תצלום החבלות שנגרמו לנאשמת, כאשר הותקפה בבית המשפט. ואף הוצגו בפני בית המשפט שערות שנתלשו מראשה של הנאשמת באותו אירוע. וכן הגיש לבית המשפט אסופה של פרסומים ברשתות החברתיות ובהם דברי נאצה וקריאה לפעולה נגד הנאשמת ואף מודעה שנתלתה ברחוב העיר.

29. לאחר הטיעונים לעונש נשלח לבית המשפט מכתב מטעמה של אביה של הנאשמת בו ביקש להתחשב בנסיבות חייה ובבעיות רפואיות מהן סובלת הנאשמת, אשר מפאת צנעת הפרט, לא אפרטן. מתואר כי הוא ומשפחתו חיים ברדיפה, בהכפשה ותחת איומים על ידי הסביבה, עד כדי שנאלצו לעזוב את ביתם, שם גידל את ילדיו לאורך השנים. הנאשמת מכה על חטא ומביעה חרטה עמוקה על מעשיה. תיאר את מצבה הנפשי של הנאשמת אשר התדרדר בעקבות מות אמה והחמיר כתוצאה מהרדיפה ומהתקיפה שחוותה בבית המשפט. לדבריו, האירועים מנוגדים לתפיסת העולם ולערכים עליהם גדלה וחונכה. מבקשים מחילה מכל מי שנפגע בפרשה.

טיעוני הצדדים

30. ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר-סגל, טענה כי הנאשמת הורשעה לאחר שמיעת הליך הוכחות שעיקרו טיעונים משפטיים והכרעה על סמך צפייה בסרטונים המתעדים את מעשיה של הנאשמת, אשר בצעה במשך

כ-3 שבועות ב-5 קטינים. הנאשמת הועסקה כסייעת בגן הילדים "בייבי לאב" בניהולה של הגננת כרמל מעודה שהורשעה בריבוי עבירות של התעללות בקטינים, ובגין כך נגזר עליה עונש של 9.5 שנות מאסר.

31. בבחינת הראיות לעונש, צוין כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי והוגשו תסקירי נפגעי עבירה. הצביעה על הערכים המוגנים שנפגעו והם; הגנה על שלמות הגוף והנפש של הקטינים, חובת האחריות על שמירה על שלומם, בריאותם ורווחתם, פגיעה בשלומם של הורי הילדים ובכלל הציבור, פגיעה בזכות הקטינים להתפתחות תקינה, מעילה באמון המשפחות והילדים הרכים ופגיעה בציבור המטפלות והגננות שנתפסות כחשודות מידיות. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית.

32. מעשיה של הנאשמת כוללים הצמדת ראש למזרון, גרירה, הטחה ברצפה, הלבשת חולצה על משענת כדי למנוע תזוזה, החדרת אצבעות לפה והטחת ראש לקיר ועוד. אלימות זו פסקה רק כאשר סייעת אחרת התלוננה, ולולא כך האלימות הייתה נמשכת עד העת הזו. לקורבנות ולבני משפחתם נגרמו נזקים משמעותיים עליהם תואר בתסקירי נפגעי עבירה.

33. המאשימה עתרה לקביעת מתחם נפרד לכל קטין. **לגבי ל.ט** - מתחם העונש נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר, **לגבי ע.ד** - בין 24 ל-42 חודשי מאסר, **לגבי נ.ק** - בין 6 ל-12 חודשי מאסר, **לגבי י.נ** - (האישום החמור ביותר) בין 12 ל-24 חודשי מאסר, **לגבי א.ע** - בין 6 ל-12 חודשי מאסר. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש כולל, ועתרה למתחם בין 30 ל-48 חודשי מאסר. הגישה אסופת פסיקה מהן ניתן להקיש על מתחמים וענישה, ועל כך ארחיב בפרק "דיון והכרעה".

34. באשר לחוות הדעת שהוגשו על ידי הנאשמת, ציינה שהטענה כי הנאשמת בחרה להעניש את הילדים מפני החשש לעונש הצפוי להם מכרמל, הינה טענה אבסורדית ככל שהיא נוגעת לביצוע עבירת אלימות. הודגש כי הנאשמת ממזערת את העבירות, ומנמקת את ביצוע העבירות מתוך ריצוי הגננת. ב"כ המאשימה סבורה כי בטענות אלו יש משום הסרת כל אחריות למעשיה באופן שיש להחמיר ולא להקל עמה.

35. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן וציינה כי הוא לא מגלה נטילת אחריות מפורשת, הנאשמת נוקטת בגישה מתחמקת לאחריות למעשים. הופנתה לשירות המבחן רק לאחר שבית המשפט הפנה אותה לקבלת תסקיר בעניינה, ובשום שלב לא גילתה אמפטיה לנפגעים ולמשפחותיהם. למעשה התסקיר לא בא בהמלצה מטעמי שיקום אלא מטעמים נפשיים. לשיטתה, שירות המבחן שגה כאשר ביקש לחרוג לקולא בענישה בשל טעמים אלו מאחר והם נלקחים בחשבון בעת קביעת המתחם. הדגישה כי הנאשמת לא עברה טיפול קבוצתי ייעודי בשליטה בכעסים ובאלימות, והפנתה לפסיקה לפיה לא ניתן לנמק טעמי שיקום בשל נסיבות אישיות.

36. מבחינת אבחנה בין כרמל לנאשמת טענה כי אין מקום עוד להקל עם הנאשמת. כתב האישום נגד כרמל הוגש כאשר היא שהתה במעצר, בעוד כתב האישום נגד הנאשמת הוגש לאחר הליך שימוע. כתב האישום נגד כרמל הוגש בבית המשפט המחוזי ואילו של הנאשמת בבית משפט זה. ציינה כי בית המשפט המחוזי, בעניינה של כרמל, הנחה להחמיר את רמת הענישה בעבירות אלימות כלפי קטינים על ידי צוות גן. היות ומדובר באותו הגן, באותם הקטינים ובאותה אווירת אימה ותופת, סבורה כי ראוי שהנאשמת תרצה עונש מאסר משמעותי, ועתרה להשית עליה 3 שנות מאסר.

37. ב"כ הנאשמת, עו"ד קובי פלומי, פתח טיעונו בכך שהפנה לת"פ 54348-05-19 בעניינה של ציפורה דוד שהורשעה בעבירה של התעללות בקטין, ובגין מעשיה נגזר עליה עונש של 12 חודשי מאסר בפועל. טען כי אכן מעשיה של הנאשמת ראויים לגינוי אולם יש לגזור את עונש באופן מידתי. באשר לחומרת המעשים טען שהמאשימה לא יכולה לאחוז במקל משני קצותיו, שכן מתחילת ההליך המשפטי הסכימה שפועלה של הנאשמת שונה ממעשיה של הגננת, וראוי שתיצמד לעובדות בלבד.

38. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הדגיש כי לא היה תכנון מוקדם לביצוע המעשים, מדובר על מעשים שאירעו במשך 8 ימים ועל חלקם הורשעה בעבירה של תקיפה. טען כי ככל ומעשה התקיפה היה עומד לבדו, לא היה מגיע לפתחו של בית המשפט. הפנה לתיקים שהסתיימו בהסדרים מותנים; בהסדר שמספרו 9762/14 החשודה משכה בשערות ראשו של הקטין. במסגרתו הוחלט על פיצוי, התחייבות, מכתב התנצלות. בהסדר שמספרו 3107/19 מדובר על שני קטינים, כאשר החשודה הרימה בפראות והניחה בחוזקה את הקטין על המזרן ואת ראשו של הקטין השני הצמידה בחוזקה לקיר כשהיא מונעת ממנו להרימו. במקרה זה, התיק הסתיים בפיצוי של ₪ 5000 והתחייבות.

39. באשר לנסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה, הפנה להליך בבית המשפט המחוזי בעניינה של מנהלת הגן, שם בית המשפט המחוזי נסמך על טיעונים שלא מתקיימים בענייניו. שירות המבחן קבע בעניינה של מנהלת הגן מסוכנות בינונית, חשיבה נוקשה, העדר הבנה אמיתית ואימפולסיביות. במקרה דנן, הנאשמת נעדרת עבר פלילי, הודתה במעשיה במסגרת המענה לכתב האישום, אולם כחלק מהליך הגון נתבקש לבחון היבט משפטי, ועל כן אין להחמיר עם הנאשמת בנימוק של אי לקיחת אחריות. הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה, חשה בושה, הביעה חרטה ואמפטיה כלפי הקטינים. לדבריו, הנאשמת נמנעה מפנייה להורים בשל האיומים והאלימות שחוותה.

40. הסנגור טען כי המאשימה פעלה באופן מפלה כאשר הביעה התנגדות לקיים הליך גישור בעניינה של הנאשמת, בעוד שבמקרים חמורים מעניינינו נוהל הליך מעין זה. בנוסף לכך, טען כי אין לחרוג לחומרה

ממתחם העונש משיקולים של הגנה על שלום הציבור, שכן לא ניכרת מסוכנות גבוהה מהנאשמת. התרשמות שירות המבחן היא ממסוכנות נמוכה, וטען כי מדובר בעבירות במתחם הנמוך, כך שבחלק מן המעשים נגרם לקטין מכאוב שהתבטא בבכי.

41. באשר לשיקולי שיקום הפנה לע"פ 6637/17 וטען שניתן לגבש סיכויי שיקום באמצעים שונים ובראשם על ידי קבלת תסקיר שירות מבחן. הפנה לאמור בתסקיר וטען שמדובר באישה בעלת דפוסים מרצים וצייתניים והפנה לרקע בביצוע המעשים. טען כי שירות המבחן איזן בין כלל האינטרסים ובא בהמלצה לאחר מכלול השיקולים. בנוסף לכך, הפנה לחוות הדעת מטעם הקרימינולוגית והדגיש שאין מדובר בטיפול עברייני. באשר למצבה הנפשי הדגיש כי אין להתייחס לכך בהינף יד, וטען שעונש בדמות מאסר בפועל יחמיר את מצבה ואף יפגע בהליך השיקום שהינו בעל פוטנציאל גבוה.

42. עוד טען הסנגור כי אין לייחס לנאשמת את החומרה היתרה על רקע מעשיה של הגננת, והפנה בהקשר זה לסעיף 40ד(ב) המאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש גם במעשי עבירה ומידת אשמה בעלי חומרה יתרה, וזאת במקרים יוצאי דופן ובנסיבות מיוחדות. לא מדובר בטיפול רציונליסט ומעשיה לא מאופיינים באכזריות כפי שנקבע במקרה של הגננת.

43. הסנגור עתר למתחם אחד, כך שהאירועים ייחשבו כאירוע אחד רציף. סבור שמתחם העונש הראוי נע בין מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, אולם עתר לחרוג ממתחם זה משיקולי שיקום כך שינוע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

44. הפנה והגיש אסופת פסיקה, בגדרה הציג עונשים ומתחמים בעבירות דומות לענייננו, ואף הפנה להחלטות בית המשפט באשר "לשיימינג" והתנהלות מחוץ לבית המשפט שנעשו כלפי נאשמים. על חלק מפסיקה זו ארחיב בפרק "דין והכרעה".

45. הנאשמת הגישה מכתב לבית המשפט חלף האפשרות להביע את דבריה בפני בית המשפט ובו לוקחת אחריות על מעשיה, מביעה חרטה וצער על המכאוב שנגרם לנפגעי העבירה. לדבריה, הכאב והחרטה ילוו אותה כל שארית ימי חייה. מתארת כי הטיפול הפסיכותרפיוטי מסייע לה לבחון את המניעים למעשיה, ובעקבותיו הגיעה לתובנות. מביעה רצון לקבלת המשך טיפול על מנת להפחית הסיכון להישנות עבירות דומות. ציינה כי בשל חשש מפגיעה ממעיטה לצאת מביתה, ומזה כשנתיים אין לה מקור פרנסה. מבקשת מבית המשפט לתת עדיפות לפן השיקומי, ולהשית עליה עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

דין והכרעה

מתחם העונש

46. הערך החברתי אשר נפגע מהעבירה שבוצעה על ידי הנאשמת, הינו הגנה על שלומם ובריאותם הגופנית והנפשית של קטינים חסרי ישע שהיו מצויים תחת אחריותה. הפגיעה אינה מצטמצמת אך ורק לקטינים אלו. כל פגיעה שכזו מערערת את אמון ההורים בצוותי החינוך והטיפול בילדיהם בגנים ובמעונות. כך שלא בצדק נפגע גם מעמדן של גננות ומטפלות אחרות, אשר בשל מעשים מעין אלו מתערער אמונם של ההורים בהן.

47. מידת הפגיעה של הנאשמת בערכים אלו הינה ברף גבוה. הורי הקטינים הפקידו את ילדיהם למשך שעות רבות מידי יום תחת אחריותה של הנאשמת ומנהלת הגן, תוך שנתנו בהן אמון כי ילדיהם יטופלו בדרך המיטבית במרחב מוגן ובטוח. חלף זאת הסתבר, כפי שניתן ללמוד מהאישומים שתוארו לעיל ומהסרטונים שתיעדו את ההתרחשויות בגן כי הילדים נמצאו במרחב בו הופעלה אלימות בדרך קבע וכשיטת פעולה. מעבר למעשים עצמם, הרי שבצפייה בסרטון המתעד את האירוע המתואר באישום השישי, ניתן לראות כיצד הועמד קטין על ריבוע נייר במרכזו של החדר, תוך שנאסר עליו לזוז ממנו במשך זמן רב, כשבאותו זמן עוסקת הנאשמת בניקוי החדר סביבו, וכאשר הוא עושה את צרכיו, הנאשמת תוחבת פרוסת לחם לפיו ומחליפה את ריבוע הנייר עליו הוא עומד, ומשאירה אותו עומד באותו מקום ללא החלפת בגדיו. אירוע זה מצביע על קהות חושים שנלוותה להתנהלות הנאשמת בגן. יש לזכור כי מדובר בקטינים שחלקם אינם מדברים, וודאי לא בדרך המאפשרת להם לתאר בפני הוריהם את המתרחש ואת שעבר עליהם במהלך היום בגן. אשר על כן, עבודתה של הנאשמת מתבססת על אמון רב שניתן בה מצד ההורים והיא הפרה אמון זה. עוד יש לתת משקל לכך כי אין מדובר באירוע חד פעמי, או אירועים המתרחשים ביום אחד, אז ניתן להסביר כי מדובר בהתפרצות או בדרך התנהלות חריגה. האירועים מתרחשים על פני תקופה ומצביעים על דרך פעולה.

48. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, יש לשקול את הנזק ואת פוטנציאל הנזק שנגרם לכל אחד מהקטינים בהם פגעה הנאשמת.

בקטינה ל.ט פגעה הנאשמת בכך שהתיישרה מעל המזרן עליה שכבה הקטינה, הניחה רגליה על גבה והצמידה באמצעות ידה את ראשה למזרן ובכל פעם שהקטינה הניעה את ראשה מצד לצד, סובבה הנאשמת את ראשה לכיוון השני וכשהקטינה לא חדלה לנוע, סטרה על ידה. כפי שעולה מתסקיר נפגע העבירה שהוגש בעניינה של ל.ט, היא החלה להתנהג בצורה תוקפנית, אף מתוך שינה ומתעוררת בבכי. מתקשה להתמודד עם רעשים ואוכלת באופן כפייתי. אמה של הקטינה נעדרה מעבודתה, לאחר חשיפת האירועים, למשך מספר שבועות וסובלת מתסמינים רפואיים שונים בעקבות זאת.

בקטינה א.ע פגעה הנאשמת בכך ששילבה את ידיה בכוח בעת שישבה על כיסא ובהמשך גררה אותה בחזקה לקצהו השני של החדר והטיחה אותה לרצפה בעוצמה.

בקטין ע.ד פגעה הנאשמת בכך שהושיבה אותו בחוזקה על כיסא, הלבישה את גב חולצתו על משענת הכיסא על מנת למנוע את תזוזתו ושילבה ידיו בחוזקה. לאחר שהתפתל במשך כשלוש דקות במטרה לקום מהכיסא, הצליח להשתחרר מהכיסא אליו היה כבול, בכוחות עצמו. הנאשמת חזרה על מעשה זה כלפי הקטין בפעם נוספת. במועד אחר, עת שיחק הקטין על רצפת הגן, עמדה לצדו ואחזה בידה מטלית ניקוי והכתה בידו באמצעות המטלית ובהמשך אותו יום אחזה בזרועו, הכניסה אותו לחדר השינה שבגן והטיחה אותו בחזקה על המזרן. לאחר ששכב על המזרן, הכתה אותו בשתי מכות נמרצות על זרועו ומשכה את ראשו בחוזקה לאחור. במועד נוסף, אחזה הנאשמת בחוזקה בפניו של הקטין, גערה בו ומשכה אותו באמצעות זרועו לקצהו השני של החדר והושיבה אותו על הרצפה בחוזקה. בתסקיר נפגע עבירה שהתקבל בעניינו מתואר כי לאחר שעזב הקטין את הגן בעקבות חשיפת מעשיהן של מנהלת הגן והנאשמת, איבד אמון המבוגרים סביבו ובהוריו, התקשה ליצור קשר עם צוותי הגנים אליהם עבר וחווה קשיים חברתיים בגן. כמו כן חווה התקפי זעם קשים ואלימים, קשיי שינה ונוהג להאביס את עצמו באוכל. אביו של הקטין נפגע פיזית ונפשית ואמו עזבה את עבודתה.

בקטינה נ.ק פגעה הנאשמת בכך שבעת ששיחקה בחדר בגן, נגשה אליה הנאשמת, אחזה בזרועה והובילה אותה לצדו השני של החדר. שם, שילבה את ידיה של הקטינה והעמידה אותה כשפניה מופנות אל הקיר, מבלי שתוכל להיתמך בדבר. כל אותה עת ובמשך קרוב לשעתיים, עמדה הקטינה בחדר בגן, צפתה בחבריה משחקים ואוכלים ארוחת בוקר שנמנעה ממנה. תסקיר נפגע עבירה שהוגש בעניינה של הקטינה מתאר כי לאחר עזיבת הגן החלו התפרצויות זעם אצל הקטינה ובגן חדש בו שולבה החלה להכות את חבריה והיא מתקשה להשתלב בשגרת הגן בו היא מצויה עתה. לקטינה קשיי שינה ובעיות באכילה. אמה של הקטינה לא אכלה ולא ישנה במשך ימים לאחר גילוי האירועים בגן ובשל כך אף הפסיקה להניק את אחותה של הקטינה. אביה של הקטינה סובל מהתפרצויות כעס מאז האירוע.

בקטין י.מ פגעה הנאשמת בכך שהעמידה אותו למשך רבע שעה על ריבוע נייר שהושם תחת רגליו, מבלי שיוכל להישען או להיתמך בדבר, תוך שהיא מנקה את החדר סביבו. בהמשך, תחבה פרוסת לחם לפיו והחליפה את ריבוע הנייר עליו עמד, בשני ריבועי בד אותם גזרה לצורך כך במהלך אותה שעה. תסקיר נפגע עבירה אודות הקטין מתאר כי עוד טרם חשיפת האירועים, הופתע אביו של הקטין כאשר ראה אותו מקלל בצורה שאינה מותאמת לגילו ובהזדמנות אחרת חזר נסער מהגן ופרץ בבכי למשך זמן רב. התנהגותו השתנתה ומתאפיינת כעת בדפוסים אלימים ובניגוד לעבר, חלף היותו ממושמע וצייתן הפך למורד שאינו נשמע למרות. הוא מכה וזורק צעצועים גם כלפי דמויות בוגרות ומשמעותיות, כולל הוריו. התגלו גם בעיות באכילה ובגמילה והוא בוכה

לעיתים תכופות. אביו של הקטין תיאר חודשים ללא שינה וצורך בטיפול תרופתי כתוצאה ממצבו הנפשי. לאירוע היו השלכות על מצבם הכלכלי של ההורים, כאשר האב התקשה להתמיד בעבודה.

49. הנזק ופוטנציאל הנזק אינם מתמצים אך ורק בקטינים שנפגעו ישירות מהנאשמת. כלל הקטינים בגן היו חשופים להתנהלות האלימה במשך ימים רבים ואין צורך בחוות דעת או בהבנה פסיכולוגית מעמיקה על מנת להבין כי יש בחשיפה שכזו על מנת לפגוע בנפשם הרכה.

50. כאמור לעיל, כתוצאה ממעשיה של הנאשמת קיים פוטנציאל נזק לכלל ציבור ההורים, אשר בעקבות מעשים שכאלו חוששים לשלום ילדיהם בגנים ובמעונות השונים וכן לכלל ציבור המטפלות והגננות, אשר מתגבר חשד הציבור בהתנהלותם בגנים ובמעונות.

51. בהתאם לסעיפים 40ט (10) (11) לחוק העונשין, יש להתחשב לחומרה באלימות שהופעלה על ידי הנאשמת כלפי הקטינים ובעיקר בכך שהיא ניצלה את כוחה ומעמדה כלפי הקטינים שהינם חסרי ישע לחלוטין מולה, בלא שיוכלו להביע התנגדות כלשהיא להתנהלותה של הנאשמת או לדווח על כך.

52. טיעוני ההגנה התמקדו בין היתר בסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירות ובכך שהנאשמת הייתה סייעת בגן וכזו הושפעה והייתה נתונה למרותה של מנהלת הגן, אשר הייתה הכוח המניע למעשי האלימות, כפי שניתן ללמוד מהכרעת הדין ומגזר הדין שניתנו בעניינה בבית המשפט המחוזי מרכז- לוד בת"פ 14327-07-19 **מדינת ישראל נ' כרמל מעודה** (8.7.21). ההגנה שמה דגש על כך שהנאשמת הייתה שכירה בגן וזה היה מקור פרנסתה היחיד אותו חששה לאבד. עוד הושם דגש על הדומיננטיות של מנהלת הגן והלחץ אותו הפעילה על הנאשמת, עובדה אותה היה ניתן ללמוד גם מעדותה של אור יחיא, סייעת נוספת בגן. אין ספק כי חלקה היחסי של הנאשמת בביצוע כלל המעשים שנעשו בגן כלפי הקטינים היה משני ביחס למנהלת הגן, דבר המתבטא בהבדל בכתבי האישום ביניהן. וניתן אף לקבל את טענת הנאשמת כי המעשים עליהם היא נותנת את הדין נעשו בהשפעתה הממשית של מנהלת הגן עליה. יש לתת לכך משקל מסוים בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, אולם לא משקל מכריע כפי שמייחסת לכך ההגנה. כבר בפרק ב' לספר בראשית מתואר הבירור המשפטי הראשון בהיסטוריה בו טוענים "הנאשמים" כי הושפעו מאחרים. טענה זו אינה מסייעת להם והם נענשים. חז"ל מנמקים זאת בכך ש"דברי הרב ודברי התלמיד- דברי מי שומעין" כלומר: חובת הציות לחוק גוברת על דברי חברך המנסה לשכנע אותך לנהוג בניגוד לו. ומכאן נובע הדין ש"אין שליח לדבר עבירה". צלם אלוהים שבאדם וקיומה של מערכת חוק מתבססים על כך שלאדם בחירה חופשית ועליו לקבל את האחריות למעשיו, גם אם הוא נתון להשפעתם של אחרים. ניתן להבין את הדילמה של הנאשמת שחששה לפרנסתה, אך אסור שהסבר זה יעמוד בפני החובה לציית לחוק,

וודאי לא בנסיבות הללו בהן אין מדובר אך בציות לחוק אלא לנורמה אנושית בסיסית האוסרת פגיעה בחסרי ישע הנתונים למרותך. מנגד למעשיה של הנאשמת יש לראות את מעשיה של הסייעת האחרת אור יחיא, שהבינה לאחר זמן קצר בו עבדה בגן את המתרחש בו ועזבה את הגן באמצע יום עבודה ומיהרה לתחנת המשטרה על מנת לדווח על כך.

53. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מעין אלו, הפנתה ב"כ המאשימה לשורה של גזרי דין ובהם:

א. בת"פ 32823-07-17 **מדינת ישראל נ' לוי** (2.10.18), הנאשמת שימשה כמטפלת של תאומים והורשעה על פי הודעתה בעבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, תקיפה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 לבין 24 חודשי מאסר והשית על הנאשמת **12 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בת"פ 11847-10-18 **מדינת ישראל נ' דהן ואח'** (29.9.21), הנאשמת 2 שימשה כסייעת בגן ילדים והורשעה בהתאם להודאתה בריבוי עבירות של תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 28 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשמת **15 חודשי מאסר בפועל**. באשר לנאשמת 1 שהועסקה כגננת בגן הורשעה ב-4 אירועים של תקיפה הגורמת חבלה ו-12 אירועי תקיפה סתם. נקבע בעניינה מתחם עונש שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר והושטו עליה **16 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בת"פ 1525-11-18 **מדינת ישראל נ' אלקיים וייס ואח'** (19.4.21), הנאשמת, אשר שמשה כגננת, הורשעה בהתאם להודאתה באלימות כלפי פעוטות תוך כדי עבודתה בגן ילדים בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובריבוי עבירות של תקיפה סתם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין 18 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשמת **22 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בעפ"ג 47875-12-20 **קובטקו נ' מדינת ישראל** (13.6.21), הנאשמות עבדו כסייעות בגן ילדים והורשעו בביצוע ריבוי עבירות של תקיפת קטין. באשר לנאשמת 1 נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל ובנוגע לנאשמת 2 נקבע מתחם ענישה הנע בין 11 ל-22 חודשי מאסר בפועל. **נגזרו עונשי מאסר של 12 ו-10 חודשים בפועל**.

54. ב"כ המאשימה הפנתה גם לגזר הדין שניתן בעניינה של מנהלת הגן, כרמל מעודה, שנדונה בגין ביצוע 35 מעשי תקיפת קטין ו-18 מעשי התעללות בקטין, במהלך אותה תקופה עליה נותנת הנאשמת את הדין. בגזר דין זה שניתן על ידי בית המשפט המחוזי מרכז- לוד בת"פ 14327-07-19 **מדינת ישראל נ' כרמל מעודה** (8.7.21), נדונה הנאשמת לתשע וחצי שנות מאסר בפועל, מע"ת ופיצוי בסך 400,000 ₪.

55. ב"כ המאשימה ערכה כמובן אבחנה בין השתיים, אך לנוכח טיעונים שעלו בדברי הורי נפגעי העבירה, יש צורך להדגיש אבחנה זו. המרחק בין מעשיה של מנהלת הגן לבין מעשיה של הנאשמת רב מאד. לא בכדי הוגש כתב האישום נגד מנהלת הגן בבית המשפט המחוזי וזה של הנאשמת בבית המשפט השלום. מנהלת הגן הורשעה בין היתר בעבירות של **התעללות בקטין**. עבירה בה לא הואשמה הנאשמת. **מספר העבירות עליה נתנה את הדין מנהלת הגן הינו למעלה מפי 5 מהמעשים עליהם נותנת הנאשמת את הדין**, וכאמור העבירות בהן הורשעה הנאשמת הינן **תקיפת קטין ותקיפה**. כפי שהוזכר כבר לעיל, בבסיסה של מערכת חוק במדינה דמוקרטית עומד העיקרון כי כל אדם עומד לדין על מעשיו שלו ולא על מעשיו של אחר.

56. למרות האמור לעיל, יש מקום לאזכר את כתב האישום בעניינה של מנהלת הגן וזאת מאחר ומעשיה של הנאשמת לא נעשו בחלל הריק והם על רקע כלל ההתנהלות בגן. הנזק לקטנים מועצם כתוצאה מכך שמעשיה של הנאשמת מבוצעים כאשר באותה עת מבצעת גם מנהלת הגן את העבירות בהן הורשעה. לדוגמא, ניתן להתייחס לעבירה בה הורשעה הנאשמת באישום השלישי, המתאר כי הנאשמת הושיבה את ע.ד בחוזקה על כיסא, הלבשה את גב חולצתו על משענת הכיסא על מנת למנוע את תזוזתו ושילבה ידיו בחוזקה. לאחר שע.ד התפתל משך כשלוש דקות במטרה לקום מהכיסא, הצליח להשתחרר מהכיסא אליו היה כבול, בכוחות עצמו. כפי שניתן ללמוד מהכרעת הדין בעניינה של מנהלת הגן, **מעשים דומים נעשו על ידה כלפי אותו קטין באותו יום, 5 פעמים נוספות**. מעשיה של הנאשמת לא נעשו במנותק מהמתרחש בגן, להיפך, הם השתלבו במעשיה של מנהלת הגן ויש בכך ממד נוסף של חומרה למעשיה.

57. מן הצד השני הצביע ב"כ הנאשמת על גזרי דין אחרים ובהם:

א. בת"פ 31984-11-18 **מדינת ישראל נ' רבינוביץ** (20.12.20), הנאשמת טיפלה בתינוק בדירתה והורשעה בעבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש. הצדדים הגיעו להסדר לפיו המאשימה תעתור ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וההגנה חופשית בטיעוניה. ב"כ המאשימה טען כי הסדר הטיעון מביא לידי ביטוי קושי ראייתי ממשי. בית המשפט כיבד את ההסדר וגזר עונש של **6 חודשי עבודות שירות**.

ב. בע"פ 5697/14 **רות לוי נ' מדינת ישראל** (17.7.14), הנאשמות עבדו כמטפלות בגן והורשעו בריבוי עבירות תקיפה בנסיבות מחמירות. בית משפט קמא קבע מתחם הנע בין שני חודשי עבודות שירות עד לחודשיים מאסר בפועל וגזר עליהן חודשיים מאסר בפועל. בית המשפט העליון הורה חלף עונש המאסר בפועל תרצנה הנאשמות **6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות**.

ג. בת"פ 754-12-14 **מדינת ישראל נגד חכמון ואח'** (14.6.17), כתב האישום הוגש נגד מספר מטפלות שהיו צוות גן ילדים ששהו כ-65 תינוקות ופעוטות. הנאשמות הורשעו בעבירות של תקיפה סתם (ריבוי עבירות). באשר לנאשמות 1 ו-2, שמעשיהן נתפסו ברף החומרה הגבוהה בפרשה, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, ונגזר עליהן עונש של **7 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בת"פ 9343-09-20 **מדינת ישראל נ' אמסלם** (25.11.21), הנאשמת שימשה כסייעת בגן ילדים והורשעה על פי הודאתה במספר עבירות של תקיפה. בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם ינוע בין מאסר קצר ובין 9 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשמת **מאסר בפועל למשך 3 חודשים**.

58. כל אחד מהקטינים שנפגעו הוא עולם בפני עצמו ויש להתייחס לנזק שנגרם לכל אחד מהם, וכך אכן נעשה במסגרת סקירת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. בבואי לקבוע את מתחם הענישה, אפעל בהתאם למבחני הפסיקה שנקבעו בע"פ 4910/13 **ג'אבר נגד מדינת ישראל** (29.10.14), ומאחר ומדובר במסכת אירועים שהתמשכה על פני כשלושה שבועות, אולם מעשיה של הנאשמת מתבטאים בסדרה של אירועים שקיים ביניהם קשר ענייני הדוק ומדובר במעשים דומים כלפי אותה קבוצה של נפגעים, כאשר הפגיעה באינטרס החברתי ובערכים המוגנים היא זהה, אקבע מתחם ענישה הולם אחד לכלל האישומים.

59. לאחר שבחנתי את כלל הפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים, תוך שנעשית אבחנה בין גזרי הדין בהם העבירה בה הורשעו הנאשמות הינה התעללות בקטין לבין גזרי הדין בהם העבירות הן כאלו בהן הורשעה הנאשמת שבפניי: תקיפת קטין ותקיפה, וכן בהתחשב במספר האירועים בהם עוסק כל גזר דין ומספר האירועים בהם הורשעה הנאשמת שבפניי, **אני קובע כי מתחם הענישה בעניין שבפניי נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**.

גזירת העונש

60. בכלל הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, התחשבתי בכך שמאז הרשעתה, נטלה הנאשמת אחריות למעשיה, הביעה חרטה, בושה, צער ואמפטיה לקטינים שנפגעו והוריהם. היא פנתה למספר אפיקים של טיפול ושיקום. הערכת שירות המבחן היא כי קיימת רמת סיכון נמוכה להתנהלות אלימה בעתיד וכך גם מידת החומרה של התוצאות ממעשים שכאלו, ככל ותשוב הנאשמת לבצע עבירות, צפויה להיות נמוכה. שירות המבחן אף ממליץ בפנייה לאפיק הטיפול-שיקומי.

61. הנאשמת חסרת עבר פלילי וזו הסתבכותה היחידה עם החוק. היא אף הביעה רצון לפצות את משפחות

נפגעי העבירה.

62. מאז החל ההליך השיפוטי נגד הנאשמת, היא הפסיקה לעבוד ונאלצת לגור במקומות שונים לתקופות קצרות, בשל חששה מקריאות שעלו בציבור לפגוע בה.

63. הפגיעה אינה מצטמצמת בנאשמת עצמה אלא נוגעת גם לבני משפחתה. אביה של הנאשמת תיאר במכתב שהפנה לבית המשפט, כי נאלץ לעזוב את הבית בו חי עם אשתו שנפטרה, וזאת לנוכח הצורך של המשפחה להתחבא מפני קריאות בציבור נגד הנאשמת ומשפחתה.

64. בעניין זה, לא ניתן להתעלם מהאווירה הציבורית שליוותה הליך משפטי זה. לבית המשפט הוצגו פרסומים ברשתות החברתיות וכן מודעות שנתלו ברחובה של עיר העוסקות בביושה של הנאשמת, "איחולי" מחלות ומוות לנאשמת ואף קריאות לפגוע בה ובמשפחתה. **בפועל, הנאשמת הותקפה בהיכל בית המשפט ושיער מראשה נתלש.** היא נאלצה להגיע לדיונים מלווה במאבטחים וכאמור היא ומשפחתה מתגוררים בדירות מחבוא בשל פחדם.

65. ישנה זכות להבעת דעה ואף להפניית זרקור כלפי תופעה. ניתן אף להבין התבטאויות של אנשים המצויים בשעת צער וכאב. אולם האווירה ואף מעשים שנעשו סביב הליך שיפוטי זה, חרגו מהמותר והראוי בחברה דמוקרטית. תפקידו של בית המשפט לשפוט את הנאשמת. קיומו של "בית דין שדה" הכולל כאמור קללות, איומים והטלת פחד כלפי הנאשמת ובני משפחתה וכן פגיעה פיזית בה, כך גם קריאות באולם בית המשפט כלפי סנגורה, פוגעים בדרך בה אמורה להתנהל חברה דמוקרטית מתוקנת ואף פוגעים במערכת המשפט והחוק. הכוח לקבוע אשמה ולהעניש, ניתן על ידי החברה לבית המשפט על מנת שלא נחיה בחברה בה "כל דאליים גבר". יש להיזהר מהתפשטות תופעה זו המועצמת לעיתים אף על ידי כלי תקשורת.

66. הנאשמת הציגה בפני בית המשפט מספר חוות דעת המצביעות הן על תהליכי שיקום בהם היא מצויה וכן מעידים על מצבה הנפשי הקשה בעקבות ההליך המשפטי המתנהל נגדה ובעקבות חששה מכך שתיענש בדרך של מאסר בפועל. שירות המבחן אף ממליץ על העמדתה של הנאשמת בצו מבחן למשך שנה וחצי, הטלת מאסר בעבודות שירות ברף הגבוה, הטלת מאסר על תנאי ופיצוי. להערכת שירות המבחן, עונש מאסר בפועל יחמיר את מצבה הנפשי ויפגע בהליך השיקום.

67. לא אוכל להיענות להמלצתו של שירות המבחן. כלל הנסיבות שתוארו לעיל מצריכות את העמדת האינטרס הציבורי מעל זה הפרטי. לצערנו, אנו עדים בעת האחרונה לריבוי חקירות וכתבי אישום נגד אנשי צוות המטפלים בקטינים ופוגעים בהם. בית המשפט מחויב לתת את חלקו במאבק נגד תופעה זו.

68. הגעתי אף למסקנה כי בהליך זה יש לתת משקל לצורך בהרתעת הרבים. דווקא בשל דבריה של הנאשמת כי ביצעה את המעשים מתוך חשש ממעסיקתה ומתוך דאגה לפרנסתה, ישנה חשיבות לענישה מרתיעה שתעמוד לנגד עיניהם של אנשי צוות שיעמדו בפני מצבים דומים ואל מול החשש מאיבוד הפרנסה ירחף החשש מעונש חמור שיוטל עליהם.

69. כפי שניתן ללמוד מתסקירי נפגעי העבירה, הנזק שנגרם לקטינים ולבני משפחותיהם הינו נזק מתמשך ותוצאותיו מתבטאות בחיי היום יום. שיקום חיי הקטינים והוריהם מצריך אף משאבים כספיים. אשר על כן אפסוק פיצוי כספי, אשר על פי בקשת המאשימה שהביעה את רצון משפחות הקטינים, יחולק באופן שווה בין משפחות חמשת הקטינים. יש לזכור כי הנאשמת אינה הגורם היחיד ואף לא העיקרי למצבן של המשפחות. הנזקים המתוארים נגרמו הן כתוצאה ממעשיה של הנאשמת והן של מנהלת הגן. בגזר דינה של מנהלת הגן נפסקו כבר פיצויים משמעותיים לטובת מרביתן של המשפחות ויש להתחשב בכך וכאמור לנוכח בקשת המשפחות לא תיערך אבחנה ביניהן.

70. **לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:**

- א. 24 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא תעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורה ממאסרה, את אחת העבירות בהן הורשעה.
- ג. פיצוי בסך 25,000 ₪ שיחולק באופן שווה בין חמש משפחות הקטינים, כך שכל אחת תקבל סך של 5,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון בהם בתאריך 1.3.22. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד.

הנאשמת תתייצב לריצוי עונש המאסר בבית הסוהר נווה תרצה בתאריך 6.2.22 עד השעה 10:00.

תשומת לב שב"ס לאמור בתסקיר שירות המבחן אודות מצבה הנפשי של הנאשמת והצורך בהשגחה עליה.

העתק גזר הדין יועבר לידי שירות המבחן.

צו כללי למוצגים

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ב, 27 דצמבר 2021, בנוכחות הצדדים - ב"כ המאשימה עו"ד איריס פיקר- סגל, הנאשמת
וב"כ עו"ד קובי פלומי.